

Neljä elämän totuutta

Derek Prince
Cleveland, Ohio

Kiitos että olette ottaneet vastaan meidät molemmat tervetulleena. Olemme hyvin tottuneita koulujen auditorioihin. Olin viiden vuoden ajan collegen rehtori Afrikassa, kun opetin siellä afrikkalaisia opettajia Keniassa Itä-Afrikassa. Tunnen oloni hyvin kotoisaksi tällaisessa ilmapiirissä. Rouva oikealla puolellani on vaimoni. Kun kutsutte minut, kutsutte samalla hänet. Tavallaan te saatte kaksi yhden hinnalla. Aloitamme aina palvelutyömme tekemällä julistuksen kirjoituksista. Olemme oppineet monen vuoden kokemuksen perusteella, että eräs tehokkaimmista tavoista vapauttaa Jumalan voimaa tilanteessa, on julistamalla Hänen sanaansa. Aloitamme aina tällä tavalla ja otamme teidät siihen mukaan. Olkaa siis valmiina.

Julistamme Matteus 24:14: "Tämä kuningaskunnan evankeliumi tullaan julistamaan kaikkialla maailmassa todistuksena kaikille kansakunnilla ja sitten tulee loppu." Ymmärtäkää, ettei aikakautemme loppu voi tulla ennen kuin olemme noudattaneet Herran käskyä, että kerromme Hänen kuningaskuntansa evankeliumista kaikissa kansakunnissa, heimoissa ja kielillä. Olemme olleet täällä lähes 2000 vuotta ja työ ei ole likimainkaan lähellä valmistumista. Ja Jeesus ei tule takaisin ennen kuin olemme täyttäneet hänen käskynsä. Teemme julistuksen nyt niin, että te toistatte meidän jälkeen lause lauseelta: "Tämä kuningaskunnan evankeliumi tullaan julistamaan kaikkialla maailmassa todistuksena kaikille kansakunnilla ja sitten tulee loppu." Katsotaan pystymmekö sanomaan sen yhdessä - jos muistatte sanat. "Tämä kuningaskunnan evankeliumi tullaan julistamaan kaikkialla maailmassa todistuksena kaikille kansakunnilla ja sitten tulee loppu." Aamen.

Kun minut kutsuttiin puhumaan tänne, sain samalla otsikkoni: "Sukupolvien välisen kuilun ylittäminen." Tiedättekö, mikä oli vastaukseni. Minkä kuilun? Te näette asian yhdestä näkökulmasta ja minä toisesta. Minun katseeni yltää yli 80 vuoden takaiseen aikaan. Ja mielestäni sukupolvien välillä ei ole juuri lainkaan kuilua. Kuvittelin mielessäni valtavan auditorion ja paljon ihmisiä sinne, jotka olivat sijoittuneet omille alueilleen siellä. Sieltä siis löytyy lapsia, nuoria, kypsiä ihmisiä, vanhoja ihmisiä ja sitten ihmisiä, jotka ovat yhtä vanhoja kuin minä. Auditorio on pimeä, mutta siellä liikkuu valokeila, joka tutkii ihmisiä. Valo kulkee ihmisryhmästä toiseen vain muutaman sekunnin välein. Ja se on juuri sitä, miten aika kuluu. Se etenee hyvin nopeasti. Ja minusta tuntuu, ettei meidän tulisi käyttää liikaa aikaa painottaen sukupolvien välistä kuilua. Minä mieluummin painotan asioita, jotka ovat yhteisiä kaikille. Haluan siis puhua teille noista asioista. Saarnaajan kirjassa, jos tiedätte, mistä se löytyy jos ette, minä sanon ääneen. Saarnaaja 11:10: "sillä nuoruus ja aamurisko ovat turhuutta." [Englanniksi: "...for childhood and youth are vanity.]

Onko kenelläkään NIV-Raamattua mukanaan? Mitä sanaa siinä käytetään sanan vanity [turhuus] tilalla? Merkityksetön [englanniksi: meaningless]. Se on ihan hyvä sana. Se ei edusta aivan täydellisesti sitä, mutta vanity [turhuus] on muuttanut täydellisesti merkitystään. Sinulle ja minulle se sana tarkoittaa "olla ylpeä omasta ulkonäöstään." Mutta siihen aikaan kun Raamattu käännettiin sana tarkoitti jotain, joka oli "tyhjä". Merkityksetön tai vähän merkitystä. Jos minun mielipidettäni kysytään, se on totta. Eroavaisuudet lapsuuden, nuoruuden, kypsän iän ja vanhuuden välillä ovat todella hyvin merkityksettömiä. Ne eivät sisällä todella tärkeitä elämän totuuksia. Todella tärkeät totuudet, varsinkin kristityn elämässä, ovat yhtä todellisia lapsille, nuorille, vanhemmille ihmisille ja jopa minun ikäisille. Haluan puhua neljästä asiasta, jotka ovat osa kristityn elämää ja jotka ovat yhtä todellisia teidän ikäisille niin kuin minun ikäisille.

Ensimmäinen asia, josta haluan puhua on uskollisuus [loyalty]. Se ei ole erityisen uskonnollinen sana. Sitä ei käytetä usein, mutta se on hyvin raamatullinen käsite. Me sanomme usein "usko", mutta monesti sen parempi käänös on "uskollisuus". [Mikrofonin vaihto ja taputusta yleisöstä.] Toimiiko se nyt? Kuuletteko te minua? Kiitos Herralle! Olin siis sanomassa, että mitä me kutsumme uskoksi, on joskus paremmin ymmärrettävissä sanan uskollisuus avulla. Sekä Vanhan Testamentin hepreassa että Uuden Testamentin kreikankielessä sana usko tarkoittaa myös uskollisuutta. Niissä ei ole eroa. Joten et voi olla uskon ihminen ilman että olisit uskollinen ihminen. Kyseessä on vääränlainen ajattelutapa, jossa usko kuvataan uskona lausejoukkoon. On tärkeää, mihin uskomme, mutta se ei ole uskon koko tarina. Usko on uskoa henkilöön. Se on uskollisuutta henkilölle. Kaiken paineen ja houkutuksen keskelläkin usko onkin uskollisuutta. Se on uskollisuutta Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Jos sinulla on vain tieto siitä, mitä uskot, paineen aikana se ei vie sinua niiden läpi. Apostoli Paavali oli vankilassa odottamassa oikeudenkäyntiään ja todennäköisesti teloitustaan, jolloin hän sanoi: "Minä tiedän, keneen olen uskonut." Ja jatkaa että hän on kykenevä pitämään ne, jotka on uskottu hänelle. Paavali ei sanonut, että tiedän, mitä olen uskonut. Hän sanoi, tiedän, keneen olen uskonut. Siinä on iso ero! Jokainen usko, jossa ei ole henkilökohtaista uskoa henkilöön, Jeesukseen, ei ole raamatullista uskoa. Olen havainnut että nuoret ovat täysin yhdenvertaisia uskollisuuteen kuin vanhat ihmiset itse asiassa joskus jopa enemmän. Olen havainnut, että lapset, monet heistä eivät kaikki, ovat hyvin hyvin uskollisia veljilleen ja siskoilleen, vanhemmilleen, kodilleen. Jotkut ovat uskollisia koululleen. He ovat uskollisia jalkapallojoukkueelle tai jollekin toiselle ryhmälle, jolle he ovat omistautuneet. Joten uskollisuus on tässä kohdassa parempi tapa ymmärtää, mitä usko on. Eikä silloin ole kysymys iästä. Aivan pienet lapset voivat olla aivan yhtä uskollisia kuin muutkin. Itse asiassa heidän elämä on paljon yksinkertaisempaa. He vain tietävät, kuka on heidän äiti ja isä ja ystävä. Mikä tahansa se onkin.

Toinen asia, joka on elintärkeä kristityn elämässä, on ystävyys [friendship]. Kaikissa ihmisissä on, uskoakseni, halu ystävyteen. Se on henkilökohtainen suhde johonkin toiseen. Eräs nykyaikaisen yhteiskunnan murhenäytelmistä on se, että niin paljon siitä [ystävyydestä] on kadonnut. Ehkä se on totta joidenkin elämässä. Sellaisilla ihmisillä ei todellakaan ole niitä läheisiä henkilökohtaisia suhteita. Sinulla ei ole yhteyttä henkilöön, johon luotat täydellisesti. Jotain henkilöä, johon olet sitoutunut. Perherakenteen murtumisen johdosta, monet monet nuoret, olen tavannut monia tällaisia nuoria, kulkevat läpi elämänsä eristettyinä saarina. He eivät ole yhteydessä keneenkään. He eivät tiedä, mitä se tarkoittaa, kun on ystävä. Oikea ystävä. Se on osa kristillisyyttä. Ystävyys.

Hyvin läheisesti edelliseen liittyy sitoutuminen [commitment]. Et voi olla todellinen kristitty ilman henkilökohtaista sitoutumista Jeesukseen Kristukseen. Sitoutuminen ei ole helppoa kenellekään. Mutta minä oikeastaan ajattelen, että se on helpompaa nuorille kuin vanhemmille ihmisille. Koska mitä vanhemmaksi tulet sitä enemmän olet sitoutunut tämän maailman asioihin. Sinulla on työ, koti, jossa asut sekä auto, jota maksat. Sinulla on paljon, mikä pitää sinusta kiinni. Todellisen sitoutumisen tekeminen on silloin kamppailua. Mutta sen ikäisillä kuin te olette, teillä ei ole vielä niin paljon, mikä pitäisi teistä kiinni. Te voitte tehdä sitoumuksen. Te voitte sanoa: "Tässä olen Herra Jeesus. Minä palvelen sinua." Minä teen sitä, mitä olet minut kutsunut tekemään. Olen sitoutunut sinuun, Herra, Jeesus.

Olen konsultoinut niin monen ihmisen kanssa, jotka kamppailevat ongelmiansa kanssa. Asiat eivät silloin suju. He sanovat uskovansa, mutta heillä ei ole uskon tuloksia. Eräs syy, hyvin usein, on se, etteivät he ole tehneet todellista henkilökohtaista sitoutumista Jeesukseen. Hän ei ole käyttötavara. Hän on henkilö, joka vaatii ehdotonta uskollisuutta. Hän vaatii, että asetamme itsemme täysin ja varauksetta hänen käyttöönsä. Ja kun teemme sen, saamme siitä etua.

Neljäs asia, joka on yhteistä kaikille ihmisille, uskoakseni, on halu menestyä. En ole koskaan tavannut henkilöä, joka halusi epäonnistua. Olen tavannut satoja ihmisiä, jotka ovat epäonnistuneet. Mutta he eivät halunneet epäonnistua. Jokaisella on, käsittääkseni, halu menestykseen. Ja minä haluan tänään antaa teille, veloituksetta, avaimen menestykseen. Ja voin antaa sen luottavaisena [sen toimivuuteen], koska se on toiminut omassa elämässäni. Se on vain yksi jae Johanneksen ensimmäisessä kirjeessä. Se on hyvin yksinkertainen jae. Suurin osa todella tärkeistä totuuksista Raamatussa on hyvin yksinkertaisia. Olin ammattifilosofi hetken aikaa. Se oli tapa, jolla sain työni ja elantoni. Et ole ammattifilosofi, jollet saa siitä elantoasi. Filosofien työmaa on, oman näkemykseni mukaan, tehdä asioista monimutkaisia. Ja mitä monimutkaisemmaksi saat asiat tehtyä sitä fiksumpana ihmiset sinua pitävät. Kun tapasin Herran Jeesuksen, yksipuolisesti, keskellä yötä sotilastukikohdassa varuskunnan huoneessa, kaikki tuo muuttui. Olin tottunut lukemaan filosofien teoksia, joissa saattoi olla kahden sivun mittaisia lauseita ilman välimerkkiä. Filosofi Kant olkoon esimerkkinä. Raamatussa minuun teki vaikutuksen se, että se oli niin yksinkertaista. Niin maanläheistä.

Tein havainnon, että sieltä löytyy erilaista viisautta, joka ei tee asioista monimutkaisia. Ajattelen, että joskus teemme asioista monimutkaisia, koska emme halua kohdata totuutta. Totuus on liian selvä. Liian voimakas. Liian vakuuttava. Joka tapauksessa tässä on minun yksinkertainen reseptini menestykseen. Enkä veloita tästä mitään. Saatte sen samalla tavalla kuin itekin sain sen. Lahjana sain sen ja lahjana annan sen teille. Mutta haluan kertoa teille, että se on toiminut elämässäni. 1. Joh. 2:17: "Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti." Tässä meidän täytyy ymmärtää, mitä tarkoittaa sana maailma. Maailma on koko yhteiskunta, joka ei ole alistunut Jumalan kuninkaan, Jeesuksen, vanhurskaan hallinnon alaisuuteen.

Maailma voi olla hyvin uskonnollinen, hyvin älykäs, tavallaan jopa hyvin moraalinen. Mutta he eivät ole alistuneet Jeesuksen kuninkuuteen. He näyttävät tekevän kaiken oikein, mutta heti kun alat puhumaan heille - moraalille ja uskonnollisille ihmisille - henkilökohtaisesta ja täydellisestä sitoutumisesta Jeesukseen, jokin nousee heidän sisältään esille. Vanha kapinallinen. Havaitset silloin, että kaiken sen moraalisuuden alla on kapinallinen. Joten meidän on opittava, mitä tarkoittaa eläminen eri tavalla. Edellinen oli tapa, jolla maailma elää eikä kaikki siitä ole paha. Se on moraalista ja voi olla jopa melko hyvää omalla tavallaan, mutta se ei ole alistunut Jeesuksen herruuteen. Ja Jumala on tehnyt Jeesuksesta kuninkaan. Ja jokainen, joka ei ole alistunut Jumalan kuninkaalle, on kapinallinen. Hän voi olla hyvin uskonnollinen kapinallinen, hyvin älykäs kapinallinen, hyvin varakas kapinallinen, mutta hän on kuitenkin kapinallinen. Ja koko tuo järjestelmä, joka ei ole alistunut Jeesuksen hallinnon alaisuuteen, on ohimenevää. Se on matkalla unholaan. Maailma on menossa unholaan ja jokainen halu, joka on maailmasta lähtöisin.

Majapaikkamme on tämän kaupungin keskustassa. Mikä tämän kaupungin nimi olikaan? Cleveland. Olen tarkkaillut niitä korkeita torneja siellä. Mikä niiden nimi olikaan? Päätetorni ja toinen torni. Tiedättekö, mitä tulee aina mieleeni, kun näen vastaavia rakennuksia. Kyseessä on jae profeetta Jesajan kirjassa. Se kertoo päivästä, jolloin tornit sortuivat. Uskon, että on tulossa päivä, jolloin maan pintakerros säröilee ja jokainen korkea rakennus kaikissa maailman kolkissa sortuu. Kyseessä on Jumalan hylkäämisen symboli ihmisen ylimielisyyden, ylpeyden ja itsenäisyyden takia. Ne eivät tee minuun vaikutusta enää. Olen tyytyväinen voidessani käyttää rakennuksia, mutta en laita luottamustani niihin. On tulossa päivä, jolloin kaikki se on unohdettu. Ja ainoa asia, joka on jäljellä, on hän, joka tekee Jumalan tahdon. Koska Jumalan tahto on järkähtämätön, muuttumaton, ikuinen ja voittamaton. Kun yhdistät oman tahtosi Jumalan tahdon kanssa, sinusta tulee kuin Jumalan tahto - järkähtämätön, muuttumaton, voittamaton. Siinä on avain menestykseen. Se on sitä, että löydät Jumalan tahdon omalle elämällesi ja omistat itsesi sille.

Tein itse oman sitoumukseni vuonna 1941 Iso-Britannian armeijassa Toisessa maailmansodassa. En tehnyt sitä uskonnollisessa ympäristössä. En ollut kirkossa. Minä kohtasin henkilön, Jeesuksen, jota en nähnyt,

mutta tiesin, että hän on siinä. Minusta tuntui, että painin näkymättömän henkilön kanssa. En tiedä muistatteko tarinan Jaakobista, joka paini miehen kanssa läpi yön. Eikä hän voittanut miestä. Mutta lopussa hän murtui ja nojasi häneen ja sanoi, ellet siunaa minua, en päästä sinua menemään. Minä löysin itseni suorassa suhteessa, en näkyvässä, Jeesukseen, keskellä yötä armeijan varuskunnan huoneessa. Ja kun nojasin häneen sanoin hänelle, ellet siunaa minua, en päästä sinua menemään. Minusta tuli niin päättäväinen, kun sanoin, etten päästä sinua menemään, en päästä sinua menemään. Jumalan voima tuli päälleni ja löi minut lattialle ja vietin siinä tunnin keskellä yötä armeijan varuskunnan huoneessa. Kääntymyksessäni ei ollut mitään älyllistä.

Mutta seuraavana päivänä havaitsin hämmästykseni, että olin täysin eri ihminen. Olen pahoillani sanoessani tämän, mutta Iso-Britannian armeija on rumapuheisin ryhmä ihmisiä koko maailmassa. Sellaista ei löydy mistään muualta. Ja olin yksi heistä. Seuraavana päivänä, eikä minulla ole mitään opillista selitystä asialle, edellisenä päivänä en osannut rukoilla, en tiennyt miten rukoilla ja mitä rukoilla, seuraavana päivänä en kyennyt juomaan kupillista vettä ilman että olisin kiittänyt Jumalaa siitä. Se oli mielestäni epätavallista, mutta niin siinä kävi. Olin aika... En ollut alkoholisti, mutta minä join. Varmaan tiedätte Iso-Britannian, missä pub on kaiken keskipiste. Joten kello kuusi joka ilta, kun olin vapaalla palveluksesta, olin matkalla paikalliseen pubiin. Kun olin tavannut Jeesuksen, seuraavana päivänä, eikä minulla ollut mitään ennakkoluuloja juomisesta eikä minulla ole tänäkään päivänä, kävelin paikallista pubia kohti, kun pääsin sen ovelle, jalkani lukkiutuivat. Ne eivät suostuneet pubiin sisälle. Ja seisoin siinä ja minulla oli väittely jalkojeni kanssa. Siinä vaiheessa havaitsin, ettei minulla ollut mitään kiinnostusta mennä sisälle pubiin. Asiat, jotka olivat vetäneet minua sinne edellisenä päivänä, eivät enää merkinneet minulle mitään. Olin täysin muuttunut henkilö.

Kääntymykseni ei tapahtunut alkuperäisen opillisen tavan mukaisesti vaan henkilökohtaisen kohtaamisen kautta, kohtaisin Jeesuksen Kristuksen. Kerron kaikkialla ihmisille, että voit liittyä kirkkoon, voit sanoa rukouksesi, voit mennä rukoustapaamiseen ja allekirjoittaa kortin ja olla sama henkilö, mutta kun kohtaat Jeesuksen, et ole koskaan sen jälkeen sama henkilö. Se on hyvin varmaa. Haluan puhua eräästä osasta menestyksessä, jonka opin. Minulla on hyvin korkea älyllinen koulutus. Ikävuodet 9-25 oli erilaisissa sisäoppilaitoksissa. Eton College, Cambridgen yliopisto, jne. Minun älykkyyteni oli krampissa. Tietämykseni ihmisistä oli aika ohut. Herra ei lähettänyt minua Raamattuopistoon. Minä olen Raamattuopistojen kannalla, mutta minä en tarvinnut sellaista. Hän tiesi, mitä minä tarvitsen. Hän laittoi minut armeijaan. Kun kääntymykseni tapahtui, olin palkaton vastaava korpraali [acting Lance Corporal englanniksi], jos voitte uskoa sellaisen asian. Olin siinä asemassa, koska en halunnut olla taistelussa, joten menin armeijaan siten, ettei minun tarvinnut kantaa asetta. Siinä ei ollut mitään kristillistä vaan perustui filosofiaan, johon minun ei tarvitse mennä nyt tarkemmin. Minä määrittelin tuon aseman [Local Acting Lance Corporal]. Minun kuvaukseni siitä asemasta on tämä: se on niin lähellä madon asemaa kuitenkin olematta itse mato. Ja siinä paikassa Herra tuli tapaamaan minua.

Olin kääntänyt selkäni lupaavalle uralle Cambridgessä ja King's Collegessa, joka on niin kuuluisa kappelistaan. Ja minä kohtasin Herran palkattomana vastaavana Lance Corporalina armeijan varuskuntahuoneessa keskellä yötä. Sitten minä tarvitsin harjoitusta. En tarvinnut älyllistä harjoitusta. Monet ihmiset tarvitsevat, mutta minä en - minun mieleni oli yliharjoiteltu. Minä tarvitsin harjoitusta siinä, miten käyttäydytään ihmisten parissa. Ja Jumala antoi sen minulle Iso-Britannian armeijassa. En minä sitä kysynyt enkä hakenut sitä, mutta viiden ja puolen vuoden ajan minä elin sellaisten ihmisten parissa, jotka olivat hyvin erilaisia kuin minä taustaltaan ja taloudellisesta näkökulmasta kuin oma elämäntyylini. Kun menin armeijaan, en tiennyt, miten 90% briteistä elää. Minulla ei ollut koskaan mitään tekemistä heidän kanssaan. Mutta se muuttui armeijassa, kun olin heidän parissaan joka päivä. Ja sillä tavalla Jumala alkoi harjoituttamaan minua omaa palvelutyötäni varten. En minä sitä tiennyt, koska ei hän kertonut sitä minulle etukäteen. Olin Egyptin ja Libyan autiomaassa kaksi vuotta. Olin jossain siellä taustalla El Alamein taistelussa, koska olin lääkintäjoukoissa. Sitten jalkaani tuli infektio ja koska olin

lääkintäjoukoissa, minulla oli yhteys lääkäreihin. Jokainen lääkäri antoi infektiolle eri nimen. Mutta he eivät saaneet hoidettua sitä. Joten jouduin sairaalaan ja olin varuskuntasairaalassa kokonaisen vuoden, mikä oli erittäin tärkeä osa koulutustani.

Tuohon aikaan olin tuntenut Herran ja minut oli kastettu Pyhässä Hengessä ja uskoin Raamattuun. Ja kun makasin siinä varuskuntasairaalan vuoteessa, jouduin syvään masennukseen. Sanoin itselleni, että Jumala pystyy parantamaan minut, jos minulla on uskoa. Mutta sitten sanoin, että minulla ei ole uskoa. Ja siinä minä olin laakson pohjalla. Mutta eräänä päivänä luin jakeen roomalaiskirjeen 10:17. Usko tulee kuulemisesta ja kuuleminen Jumalan sanasta. Ja tuo oli kuin valonsäde pimeydessä. Jos minulla ei ole uskoa, minä voin saada sen. Usko tulee sen kuulemisesta, mitä Jumala sanoo! Niinpä päätin lukea Raamatun kokonaan ja merkitä värikynällä jokaisen jakeen, jossa puhutaan parantumisesta. Se oli sininen kynä. Tiedättekö, mikä minulla oli lopulta. Sininen Raamattu. Te hämmästyitte, koska sitä ei huomaa, ennen kuin sen tekee. Mutta minulla oli yhä sama ongelma. Tässä minä olen filosofi, joka ajattelee, että sielu merkitsee, mutta keho ei ole niin tärkeä. Joten ajattelin, että Jumala haluaa sieluni, mutta ei ole niin kiinnostunut kehostani. Mutta sitten luin sananlaskut 4:20-22: "Poikani, kuuntele minun puhettani, kallista korvasi minun sanoilleni. Älkööt ne väistykö silmistäsi, kätke ne sydämesi sisimpään; sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa."

Ja kun luin tuon jakeen ajattelin, että ei edes filosofi saa muutettua ruumista sieluksi tai hengeksi. Jumala sanoj, että hänen sanansa on lääke koko ruumiilleni. Joten tein päätöksen, että otan Jumalan sanaa lääkkeekseni. Koska olin lääkintäjoukoissa, tiesin, miten lääkkeet annostellaan - kolme kertaa päivässä ruokailun jälkeen. Sanoin itselleni, että otan Jumalan lääkettä kolmesti päivässä ruokailun jälkeen. Siitä lähtien teinkin niin. Jonkin ajan kuluttua minut kotiutettiin sairaalasta omalla vastuullani. Lääkärit eivät hyväksyneet vastuuta minusta. Mutta kaikkialle minne menin kolmesti päivässä jokaisen pääaterian jälkeen minä polvistuin avoimen Raamattuni äärellä ja sanoin Jumalalle, että sanot sanasi olevan lääke minulle ja minä otan sitä lääkkeenä juuri nyt. Egyptissä oli huono ilmasto, mutta minut lähetettiin huonompaan ilmastoon - Sudaniin. Se on Egyptistä etelään ja siellä on kuumempaa ja kuivempaa ja pohjimmiltaan kyseessä on melko kurja paikka. Ja siellä Jumala paransi minut. Jumala todisti minulle, että hänen lupauksensa eivät riipu olosuhteista. Ne riippuvat siitä, että täytämme hänen ehtonsa. Minulta on pieni kirja enkä tiedä onko se saatavilla täällä, mutta sen nimi on Jumalan lääkepullo. Kyseessä on tarina siitä, miten parannuin otettuani lääkkeenäni Raamattua.

Sen jälkeen minut komennettiin Khartoumista, joka on pääkaupunki, paikkaan nimeltä Atbara, jonne vie junaraide pohjoiseen Khartoumista. Koska olin brittisotilas, minä olin osastossa, jonne tavallisilla ihmisillä ei ollut pääsyä. Ajattelen, että se on aika epäreilua kohtelua muita kohtaan, mutta niin se vain oli. Tulimme asemalle, jossain pohjoiseen Khartoumista. Katsoin tasanteelta ja se näytti ikään kuin elävien olentojen mereltä. Miehiä, naisia, vanhoja miehiä, lapsia, vauvoja, aaseja, muuleja, kameleita, kanoja, kaikkea. Ja melko täysin suunnittelematta sanoin itselleni, että mitähän Jumala ajattelee kaikista näistä ihmisistä. Sain välittömän vastauksen enkä edes odotanut sitä. Tämä on vastaus, jonka sain Häneltä: eräät heistä on heikkoja, jotkut heistä on tietämättömiä, eräät heistä on ylpeitä, eräät heistä on pahoja, eräät heistä on ylettömän arvokkaita. Se on sitä, miten Jumala näkee ihmiset. Jotkut ovat heikkoja, jotkut ymmärtämättömiä, jotkut ylpeitä, jotkut pahoja, ja koko tuon joukon mukana on joitain, jotka ovat ylettömän arvokkaita. Sitten saavuimme paikkaan, jota brittien armeijassa sanotaan vastaanottokeskukseksi. Se on siis paikka, jonne ihmisiä sijoitetaan väliaikaisesti ennen heidän lähettämistään varsinaiseen sairaalaan. Minulla oli vastuullani koko tuo paikka. Käytössäni oli kaksi sänkyä liinavaatteineen. Lisäksi siellä oli flaneliset yöpuvut potilaille. Siellä ei ollut potilaita. Kyseessä oli ensimmäinen tilaisuus nukkua oikeassa sängyssä vuosiin.

Niinpä minä lankesin. Kyseessä oli myös ensimmäinen tilaisuus nukkua pyjamassa eikä pelkässä alusasussa. Koska brittisotilaat eivät saaneet pyjamaa toisin kuin amerikkalaiset sotilaat. Niinpä laitoin

päälleni valkoisen pyjaman ja kävin pitkäksi oikealle patjalle. Jumalan Henki tuli ylleni aamun varhaisilla tunneilla ja tunsin valtavan paineen Sudanin ihmisten puolesta, pohjois-Sudanin ihmisten puolesta, jotka ovat kaikki muslimeja. Sillä ei ole mitään tekemistä ihmistunteiden kanssa, koska he eivät ole mitenkään rakastettavia ihmisiä vaan hyvinkin raakalaismaisia ihmisiä. Kyseisen heimon nimi oli tandua. Britit olivat käyneet sotaa heidän kanssaan aikaisempien sukupolvien aikana. Brittisotilaat kutsuivat heitä fuzzy wuzzie, koska miehet kampasivat hiuksensa ylös lampaanrasvan avulla 9 tuuman korkuiseksi. Heillä oli vain keihäät ja he heittivät keihäänsä sinua kohden sen jälkeen, kun olit sanonut: "Hyvää päivää." Havaitsin olevani täysin ylivermaisessa asemassa välittäjänä ja minun sydämeni huusi näiden ihmisten puolesta. Ja minulla oli yliluonnollinen kokemus. Kun katsoin alas valkoista patjaani, se hehkui valkoista yliluonnollista valoa. Havaitsin, että olin kosketanut Jumalan sydäntä.

Sitten armeija lähetti minut pienelle paikkakunnalle Punaisenmeren kukkuloille nimeltään "Tibeit?". Surkea kolo autiomaassa. Siellä oli sotilassairaala, jossa oli potilaina vain italialaisia sodassa vangittuja - sotavankeja. Heitä oli tuhansia ja he olivat tulleet Egyptistä - sodan seurauksena. Ja vaikka minun olisi pitänyt hoitaa sairaita, koska minulla oli jonkin verran koulutusta, minut laitettiin aina eri tehtävään. Ja koska olin kristitty, minut laitettiin hoitamaan tehtäviä, joista muut eivät voineet ottaa vastuuta kuten olut ja suklaa. Minuun voitiin luottaa. Joten minulla oli vain harvoin hoitotehtäviä. Tässä sairaalassa vastuullani oli päivittäiset ruoka-annokset ja paikalliset sudanilaiset työläiset. Heidän vastuullaan oli avustavat tehtävät sairaalassa.

Sudanilainen vastuussa oleva oli nimeltään Ali. Ja hän oli huonotapainen. Hän oli tappelija ja piti itsellään osan rahoista, jotka olisi pitänyt jakaa palkkiona paikallisille työläisille. Hän oli varas ja pahamainen hahmo siellä. Hän ja minä tapasimme joka päivä pienessä toimistossani, kun suunnittelimme päivän työt sairaalassa. Minulla ei ollut mitään yhteistä hänen kanssaan kunnes havaitsin, mikä on outoa, että hän uskoo Saatanaan. Sanoin, että minäkin uskon Saatanaan. Se oli hetki, jolloin kohtasimme. Me molemmat uskomme Saatanaan. Sitten eräänä päivänä hän tuli toimistooni ontuen ja myöhässä sanoen, että hänen täytyy saada jotain jalkaansa, koska siinä on ruhje. Minä olin lukenut Uutta Testamenttia ja siellä sanottiin, että voit laittaa käden ihmisen päälle ja hän paranee. Muta en ollut koskaan nähnyt kenenkään tekevän niin. Selitin hänelle, että tämä on sitä, mitä Raamattu puhuu hyvin yksinkertaisella kielellä. Kysyin, että haluaisiko hän, että laitan käden hänen päälleen ja rukoilen hänen puolestaan. Hän vastasi myöntävästi. Muistan yhä tilanteen ja sen kuinka käsittelin häntä kuin pommia, joka voi räjähtää. Niinpä asetin käteni hänen päälleen varovast ja lausuin hyvin muodollisen rukouksen ja ajattelin, että siinäpä se.

Viikon päästä hän tuli toimistooni näyttämään jalkaansa, joka oli täysin parantunut. Sitten hän olikin hyvin kiinnostunut Jumalastani. Aloitin lukemaan hänelle Uudesta Testamentista. Mutta minulla oli vain King James -versio, koska noihin aikoihin ei ollut muita. Hänellä oli erittäin rajallinen käsitys englannista, jonka hän oli oppinut sotilailta. Se on hyvin erilaista verrattuna King James -englantiin. Luin hänelle King James -Raamattua ja käänsin sen hänelle niin, että hän ymmärsi sen. Hän tuli yhä enemmän ja enemmän kiinnostuneeksi. No, meistä tuli todelliset ystävät. Hän oli erittäin kiinnostunut opettamaan minua kamelilla ratsastamisessa. Minä vastustelin, mutta suostuin lopulta. En tiedä, oletteko olleet Egyptissä pyramideilla, mutta siellä on siis kameleita turisteja silmällä pitäen. Ne on rauhallisia kameleita. Mutta sudanilaiset kamelit eivät ole sellaisia. Sudanilaisella kamelilla ratsastaminen koettelee kärsivällisyyttäsi. Havaitsin asian kameleista - se ei ole koskaan täysin vakaa. Kun yksi osa on menossa ylös, toinen osa on tulossa alas. Mutta läpäisin testin ja onnistuin ratsastamaan kamelilla. Sitten päätimme lähteä pienelle retkelle.

Menimme autiomaahan. Mukana kannoimme jonkin verran ruokaa varastostani. Ja me siis olimme retkellä. Se oli aika pitkä matka. Pysähdyimme paikkaan, missä oli pieni puro mäen uomassa. Meillä oli ruoka-annoksemme, mutta en ollut ottanut vettä mukaani. Ali sanoi, että me, sudanilaiset, juomme tätä purovettä, mutta te valkoiset ette juo. Raamattu sanoo, että jos juon myrkyä Jeesuksen nimessä, se ei

vahingoita minua. Joten aion juoda sitä Jeesuksen nimessä. Se teki häneen vaikutuksen. Näin, että hän ajatteli, että tässä uskonnossa on jotain. Tuolla hetkellä olimme lukemassa Johanneksen evankeliumia kappaletta 3. Siinä puhuttiin uudelleen syntymisestä [ylhäältä]. Olimme lukeneet uudelleen syntymisestä ja ratsastimme kameleillamme takaisin sairaalaan. Koko matkan ajan sairaalaan hän puhui siitä, mitä tarkoittaa uudelleen syntyminen. Kuinka voit syntyä uudelleen. Sanoin, että Jumala antaa sinulle uuden sydämen. Hän vain nauroi, koska ainoa asia, mitä hän saattoi ajatella, oli kirjaimellinen sydän. Sitten sanoin hänelle, että haluaisitko sinä uudesti syntyä. Hän sanoi, että kyllä hän haluaa. Sanoin hänelle, että tänä iltana kun menet pieneen majaan ja minä omaan majoitukseeni, kun aurinko laskee rukoile sinä Jeesukselta uudestisyntymistä ja minä rukoilen majapaikassani sinun puolestasi. No, me tapasimme seuraavana aamuna.

Katsoin häneen ja kysyin, että rukoilitko sinä. Hän sanoi, kyllä. Kysyin, että saitko sinä sen. Hän sanoi, ettei ollut. Tunsin lannistumista. Sitten tunsin Pyhän Hengen kuiskaavan minulle: "Muista, hän on muslimi." Kysyin, että rukoilitko Jeesuksen nimeen. Sanoin, että jos haluat uudesti syntyä, sinun pitää rukoilla Jeesuksen nimeen. Sanoin, että haluatko tehdä niin. Hän vastasi myöntävästi. Illalla teimme saman järjestelyn kuin edellisenä iltana. Hän rukoili omassa teltassaan ja minä majapaikassani. Seuraavana aamuna katsoin häneen ja sanoin, että sinä sait sen. Hänen kasvonsa olivat täysin muuttuneet. Hän oli uusi mies ja koska hän oli tunnettu henkilö sairaalassa, se vaikutti koko sairaalaan. Ihmiset tulivat luokseni ja kysyivät, mitä tapahtui ystävällesi Alille. Sanoin, että hän pelastui. He kysyivät, mitä se on. Minä kerroin heille. Vastuussa oleva upseeri sairaalassa kysyi, mitä tapahtui ystävällesi Alille. Kerroin, että hän pelastui. Mitä se on? Sir, minä kerron sinulle. Hän oli presbyteeri ja kävi kirkossa, muttei tiennyt mitään pelastuksesta.

Sitten havaitsin, että kuka uskoo ja kastetaan, pelastuu. Sanoin siis, että sinut pitää kastaa. Sairaalassa oli pieni uima-allas. Ja järjestelyjen kautta tapasimme uima-altaalla eräänä iltana. Ja hänet kastettiin. Ne olivat elämäni onnellisimpia päiviä. Muut sotilaat valittivat, että miksi olemme tässä surkeassa kolossa keskellä ei-mitään eikä mitään tekemistä ja hiekkaa vain joka paikassa. Minä olin niin onnellinen kuin vain voin olla, koska olin palvelemassa Herraa. Jos teet sitoumuksen Häneen, sinua tullaan harjoituttamaan. Hän harjoitutti minut armeijassa eikä minun tarvinnut mennä Raamattukouluun. Minulla oli kaikki se älyllinen tieto, minkä tarvitsen. Minä tarvitsin vain kokemusta. Ja niinpä minua koulutettiin. Olin korpraali kuninkaallisissa lääkintäjoukoissa. Kun lopetin sotilasurani lääkintäjoukoissa vuonna 1946, menin naimisiin lähetystyöntekijän kanssa, jolla oli pieni lastenkoti. Hänellä oli kahdeksan tyttöä siellä. Pieniä tyttöjä. Päivänä jolloin menin naimisiin sain siinä samalla perheen - kahdeksan tyttöä. Kuusi juutalaista, yksi palestiinalainen arabi ja yksi englantilainen. Minulla ei koskaan ollut veljiä tai siskoja, koska olin ainoa lapsi. Minulla ei ole koskaan ollut naisopettajaa sen jälkeen, kun täytin 9. Kaikki opettajani ovat olleet miehiä. Ja siinä minä olin työnnettynä tilanteeseen.

Taloudessamme oli 11 ihmistä. 8 tyttöä, vaimoni, arabisisäkkö nimeltään Erin - hänen tyttönimensä oli Jamila - ja minä. Olin ainoa mies siellä. Kerron vain, että se vaati sopeutumista jokaiselta. Haluan vain kertoa sinulle, että jos haluat omistaa elämäsi Herralle, jos haluat sanoa, että Herra tässä minä olen ja olen havainnut, että ihmiset tarvitsevat tätä evankeliumia epätoivoisesti ja sinä et tule takaisin ennen kuin evankeliumi on julistettu jokaiselle kansakunnalle. Jos teet tuon sitoumuksen, Jumala ottaa vastaan sanasi. Hän ei välttämättä toimi kanssasi samalla tavalla kuin omalla kohdalla kävi vaan hän toimii jokaisen kohdalla yksilöllisesti. Jos et ole koskaan tehnyt henkilökohtaista sitoutumista Jeesukseen, miksi et tekisi sitä tänään. Se muuttaa sinut aivan kuten kävi Alille. Haluan antaa sinulle tämän mahdollisuuden. Sanoin, että sitoumus on samanlainen yhtä todellinen nuorille kuin vanhoille. Jossain mielessä se on vielä todellisempi, koska mitä vanhemmaksi tulet sitä vaikeampaa on muuttua.

Jotkin teistä ovat juuri siinä kohdassa elämäänsä, missä on oikea hetki tehdä sitoutuminen. Haluan haastaa teidät täällä tänä iltana, jos Jumala puhuu sydämeesi tänä iltana ja olet tuntenut jotain, että sinä teet

sitoumuksen. Jos et ole koskaan sitoutunut elämässäsi Jeesukseen, sano: "Tässä minä olen Herra. Pelasta minut. Täytä minut Pyhällä Hengelläsi." Ja minä olen varma, että jos olet tehnyt tuon sitoumuksen, mutta et ole varma, mitä elämä tuo tullessaan sano: "Tässä minä olen Herra, Jeesus, minä kuulun sinulle. Minä sitoudun seuraamaan Sinua ja tekemään, mitä tahansa olet antanut tehtäväkseni." Joten ilman sen kummempia tunteenpurskahduksia, haluan antaa sinulle ja teille mahdollisuuden, että voitte tehdä kuvatonlaisen sitoumuksen. Jos haluat tehdä sen, haluan, että nouset istuimeltasi ja tulet tänne eteen puhujankorokkeen läheisyyteen. Ilman mitään musiikkia vaan henkilökohtainen sitoutuminen. Älä odota jotain toista henkilöä vaan nouse ylös ja tule.

Veli se_ja_se voitteko tulla tänne. Voitteko auttaa minua ja paikallisia johtajia. Näyttää siltä, että tämänpuoleinen osa seurakunnasta on reagoivampi kuin toinen puoli. Tulkaa sieltäkin puolelta tänne. Meillä ei ole kiire eikä tässä ole kysymys pääosin tunteista. Kyseessä on hengellinen päätös sinun tahdostasi. Eikä sinulla tule koskaan olemaan parempaa mahdollisuutta sen tekemiseen kuin juuri nyt tänä iltana. Haluan sanoa, että Jumala rakastaa sinua ja hänellä on suunnitelma elämällesi ja se on paras suunnitelma, mitä voi olla olemassa. Se on parempi suunnitelma kuin mikään niistä suunnitelmista, joita itse kykenet tekemään. Juuri niin. Hyvä on. Odotamme vielä hetken, koska tuntuu, että on vielä joitain lisää. Kiitos Herra Jeesus. Jumala sinua siunatkoon. Kiitos Herra Jeesus. Ne teistä, jotka tunnette Herran, jatkakaa rukoiluanne. Kyseessä on elintärkeä tunti ihmisten elämässä. Minusta tuntuu, että tänne on tulossa vielä kaksi ihmistä. Odotamme vielä hetken. Siinä he ovat. On hyvä jos polvistutte. Se on hyvä asenne ja osoittaa alistumista - sitoutumista.

Aion antaa teille rukouksen, jonka voitte rukoilla, koska monet ihmiset sanovat haluavansa rukoilla, mutta eivät tiedä kuinka. Te siis osoitate tämän rukouksen Jeesukselle. Se on yksinkertainen rukous. Kun olette tehneet sen jatkakaa vain ja Jeesus koskettaa teitä. Puhukaa silloin Hänelle ja kertokaa, mitä on sydämellänne. Kertokaa Hänelle vaikeuksistanne ja ongelmistanne - asioista, joita pelkäätte. Pyytäkää Häneltä apua niissä. Tämä on rukous. Haluan teidän sanovan sen ääneen. Teidän ei tarvitse huutaa tai kirkua vaan sen verran ääneen, että kuulette itse ja kun tänään lähdette täältä, tiedätte, että olette sanoneet nämä sanat ääneen. Tämä on sitä, mitä haluan teidän sanovan: "Herra Jeesus Kristus, uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, ja ainoa tie Jumalan luokse, ja että kuolit ristillä syntieni vuoksi, ja nousit uudelleen kuolleista. Minä tulen nyt luoksesi Pelastajani. Pyydän Sinua antamaan anteeksi minulle ja puhdistamaan minut arvokkaalla verelläsi. Pese sydämeni puhtaaksi. Anna minulle täysin uusi elämä tästä päivästä eteenpäin. Jeesuksen nimessä minä kiitan Sinua. Aamen." Nyt jatkakaa rukoilua Hänen kanssaan omin sanoin.

Ne teistä, jotka olette uskovia, voisitteko nousta ylös ja alkaa kiittämään Jumalaa näistä ihmisistä. Täytetään tämä auditorio rukouksilla. Kiitos Herra Jeesus. Kiitos Herra. Kiitos, kiitos, kiitos. Kiitos, kiitos.